

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

20 DÉCEMBRE 1949.

20 DECEMBER 1949.

PROPOSITION DE LOI

tendant à modifier la législation en matière de taxes assimilées aux impôts directs en ce qui concerne les tracteurs agricoles.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wetgeving in zake de met de directe belastingen gelijkgestelde taxes wat de landbouwtractors betreft.

DEVELOPPEMENTS

TOELICHTING

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Le Gouvernement a manifesté à plusieurs reprises sa volonté d'intensifier la production nationale et de mettre les producteurs belges en mesure de lutter avec des moyens modernes contre la concurrence étrangère par l'abaissement du prix de revient des produits agricoles.

Parmi ces moyens figurent notamment la mécanisation des exploitations et l'emploi rationnel des tracteurs agricoles. L'utilisation de certaines machines ne peut du reste se concevoir que par l'utilisation de tracteurs.

La loi de 1923 sur les taxes assimilées aux impôts directs a soumis les tracteurs agricoles au même régime que tous les véhicules à moteur, notamment les camions affectés au transport de marchandises.

Il faut reconnaître qu'à l'époque l'emploi du tracteur en agriculture relevait encore de la phase expérimentale et il ne s'imposait guère, dès lors, d'envisager pour ce genre de véhicule un régime spécial.

Il n'en va plus de même aujourd'hui où le tracteur a remplacé, dans de nombreuses exploitations, une partie du cheptel chevalin.

Il apparaît dès lors que ce mode de traction ne doit pas être plus taxé que les chevaux qu'il remplace et qui n'étaient passibles d'aucune taxe, la loi interdisant aux provinces et aux communes de mettre des taxes à charge du bétail en ce compris les chevaux agricoles.

Au reste, le tracteur employé dans les exploitations agricoles ne sert qu'exceptionnellement à la traction de marchandises sur la route; il est spécialement conçu pour circuler dans les terres de labour, tant par la forme de ses pneus que par la disposition des roues, etc... Mais le cultivateur, qui ne dispose plus du même nombre de chevaux pour le transport des produits de son exploitation

De Regering heeft reeds herhaaldelijk haar wil te kennen gegeven de productie van het land op te voeren en de Belgische producenten in staat te stellen met moderne middelen te strijden tegen de buitenlandse mededinging door verlaging van de kostprijzen van de landbouwproducten.

Onder die middelen kan men, o. m., de mechanisering van de bedrijven en het rationeel gebruik van landbouwtractors rekenen. De benutting van sommige machines blijkt overigens slechts mogelijk door het gebruik van tractors.

De wet van 1923 op de met de directe belastingen gelijkgestelde taxes heeft de landbouwtractors onderworpen aan hetzelfde regime als de motorvoertuigen, o. m. de vrachtwagens bestemd voor het vervoer van goederen.

Men moet toegeven dat het gebruik van de landbouwtractor zich toen nog in het stadium van de proefnemingen bevond, en dat het dus niet voor de hand lag voor dit soort voertuig een speciaal regime te overwegen.

Maar nu op veel landbouwbedrijven het werk dat vroeger door paarden werd verricht, gedeeltelijk door de tractor wordt overgenomen, is dit niet meer het geval.

Het is derhalve duidelijk dat dit sleepwerktuig niet zwaarder mag worden belast dan de paarden die het vervangt en die niet onderworpen waren aan enige taxe, daar de wet aan de provinciën en de gemeenten verbiedt een taxe te heffen op het vee, met inbegrip van de landbouwpaarden.

De in de landbouwbedrijven gebruikte tractor dient overigens slechts bij uitzondering voor het vervoer van goederen op de weg; hij is speciaal ontworpen voor het verkeer op de akkers, zowel door de vorm van de banden als de stand van de wielen, enz. Maar de landbouwer die niet meer over hetzelfde aantal paarden beschikt voor het vervoer van goederen voor en naar zijn bedrijf, moet

ou nécessaires aux besoins de celle-ci, doit parfois recourir à son tracteur pour certains transports de marchandises sur route.

C'est pourquoi les dispositions prises par l'Administration, notamment dans sa circulaire du 10 septembre 1938, apparaissent insuffisantes. Aux termes de celles-ci, ne sont pas imposables les tracteurs qui servent exclusivement à remorquer des instruments aratoires (charrues, herses, moissonneuses, etc.), ou qui, pour le transport des denrées des champs à la ferme ou vice-versa, n'empruntent pas la voie publique.

Or, on sait que, sauf de rares exceptions, les cultivateurs doivent au moins traverser un ou plusieurs chemins publics et emprunter ceux-ci pour ramener leurs récoltes à la ferme ou conduire les engrais sur leurs champs.

Comme il est dit plus haut, n'ayant plus de chevaux en quantité suffisante, ils doivent également utiliser leur tracteur pour conduire leurs récoltes à leur lieu de destination (sucreries, gares, moulins), ce qui rend exigible la taxe de circulation et grève ainsi leurs prix de revient.

Sans doute la circulaire ministérielle de 1938 prévoit-elle une réduction pour ceux qui utilisent leurs tracteurs sur route pour le transport des marchandises pendant moins de 12 ou moins de 90 jours par ans, mais cette disposition ne vise que les tracteurs lourds (plus de 3.000 kilos) et impose l'obligation de la tenue d'un carnet de route où sont consignés chacun des déplacements du véhicule sur route, ce qui est pratiquement irréalisable dans les exploitations agricoles.

C'est en vue de parer à cette lacune de la loi de 1923 que la suppression de la taxe de circulation sur les tracteurs agricoles est proposée.

Encore que le taux de la taxe soit élevé, la diminution des recettes provenant de ce chef ne sera guère importante vu le nombre relativement peu élevé de tracteurs utilisés; au surplus, la taxe perçue sur les carburants fournira des recettes largement compensatoires.

Rappelons, par ailleurs, que si les cultivateurs conservent leurs chevaux au lieu d'acquérir un tracteur, le Trésor n'en tirera quand même aucun profit.

Signalons, enfin, que l'exposé de la loi de 1923 rappelait qu'il s'agissait d'une taxe compensatoire pour les travaux d'entretien des routes. Or, même lorsqu'ils font plus de 90 sorties par an, les tracteurs agricoles n'effectuent jamais qu'un parcours fort limité sur les voies publiques.

soms zijn tractor gebruiken voor het vervoer van sommige goederen op de weg.

De door het Bestuur genomen beschikkingen, onder meer in zijn rondschriften van 10 September 1938, blijken dan ook onvoldoende. Zijn volgens dit rondschriften niet belastbaar, de tractors die uitsluitend dienen voor het voorttrekken van landbouwwerktuigen (ploegen, eggen, maaimachines, enz.) of die voor het vervoer van de waren van het veld naar de hoeve of omgekeerd, geen gebruik maken van de openbare weg.

Welnu, het is bekend dat op zeldzame uitzonderingen na, de landbouwers ten minste een of meer openbare wegen moeten oversteken en er zich van bedienen, om hun oogst naar de hoeve of hun meststoffen naar hun akkers te brengen.

Omdat zij, zoals hoger werd gezegd, geen paardengenoeg meer hebben, moeten zij hun tractors eveneens gebruiken om hun oogst naar de plaats van bestemming (suikerfabrieken, stations, molens) te vervoeren, waardoor de vervoertaxe invorderbaar en de kostprijs bezwaard wordt.

Het ministerieel rondschriften van 1938 voorziet, weliswaar, een vermindering voor dezen die hun tractors op de wegen gebruiken voor het vervoer van goederen gedurende minder dan 12 of minder dan 90 dagen per jaar, maar die bepaling beoogt slechts de zware tractors (meer dan 3.000 kg.), en zij legt de verplichting op een wegboekje te houden waarin elke verplaatsing van het voertuig op de baan wordt opgetekend, wat in de praktijk niet kan verwezenlijkt worden in de landbouwbedrijven.

Om die leemte van de wet van 1923 aan te vullen, wordt de intrekking van de vervoertaxe op de landbouwtractors voorgesteld.

Al is het bedrag van de belasting hoog, de vermindering van de ontvangsten die daaruit zal voortvloeien, zal toch niet belangrijk zijn, gelet op het vrij gering aantal gebruikte tractors; daarenboven zal de op de motorbrandstoffen geïnde taxe er ruimschoots tegen opwegen.

Laten wij er anderzijds aan herinneren, dat de Schatkist toch geen baat er bij zal vinden, zo de landbouwers hun paarden behouden in plaats van zich een tractor aan te schaffen.

Ten slotte, stippen we nog aan dat de Memorie van toelichting van de wet van 1923 er aan herinnerde dat het een compensatietaxe gold voor de onderhoudswerken van de wegen. Welnu, zelfs wanneer zij meer dan 90 maal per jaar uitrijden, leggen de landbouwtractors steeds zeer beperkte trajecten op de openbare wegen af.

J. DISCRY.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Le texte ci-après est ajouté à l'article 5 de la loi du 28 mars 1923, modifié par l'arrêté royal du 24 janvier 1935 et par la loi du 17 août 1948 :

« 6° Les tracteurs agricoles utilisés exclusivement pour les besoins de l'exploitation du cultivateur propriétaire du véhicule, soit pour remorquer les machines agricoles ou instruments aratoires, soit pour effectuer les transports de denrées ou marchandises de la ferme aux champs et vice

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Na artikel 5 der wet van 28 Maart 1923, gewijzigd door het Koninklijk besluit van 24 Januari 1935 en door de wet van 17 Augustus 1948, wordt onderstaande tekst toegevoegd :

« 6° De landbouwtractors die uitsluitend gebruikt worden voor de noodwendigheden van het bedrijf van de landbouwer, eigenaar van het voertuig, ofwel om landbouwmachines en -werktuigen op sleeptouw te nemen, ofwel om waren of goederen van de hoeve naar de velden en omge-

versa, soit pour transporter les produits de la ferme à leur lieu de destination dans un rayon de 10 kilomètres au maximum.

Art. 2.

La disposition qui précède entre en vigueur le 1er janvier 1950.

keerd te vervoeren, ofwel om de voortbrengselen van de hoeve naar hun plaats van bestemming te vervoeren binnen een straal van ten hoogste 10 kilometer.

Art. 2.

Bovenstaande bepaling treedt in werking op 1 Januari 1950.

J. DISCRY,
P. STREEL,
M. JACQUES,
F. MASQUELIER,
M. COUPLET.
